

Ivan Vučićević

Odvjetnik Lawyer Avvocato Rechtsanwalt

Pula-Pola, 20. rujna 2024.
QE/ 2/24

VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
Putem
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
na poslovni broj: St-258/2024

ČLAN UPRAVE DUŽNIKA DO OTVARANJA: Galina Sokolova, OIB: 08611726474, **DO OTVARANJA STEČAJNOG POSTUPKA** Rusija, Rostov na Donu, Gorškova 6 ap. 8 zastupana po punomoćniku Ivanu Vučićeviću, odvjetniku u Puli

PROKURIST DO OTVARANJA: Dmitry Sokolov, OIB: 51060785494, **STEČAJNOG POSTUPKA** Rusija, Rostov na Donu, Gorškova 6/ 8 zastupan po punomoćniku Ivanu Vučićeviću, odvjetniku u Puli

STEČAJNI DUŽNIK: QUINTA ESSENTIA d. o. o. u stečaju, OIB: 03643475401

RADI: radi otvaranja i zatvaranja stečajnog postupka te brisanja iz sudskog registra

ŽALBA OSOBE OVLAŠTENE ZA ZASTUPANJE DUŽNIKA

e-komunikacijom

I. U predmetu pod gornjim poslovnim brojem dana 12. rujna 2024. Trgovački sud u Rijeci donio je rješenje, posl.br.: St-258/2024-7 (dalje u žalbi: Pobijano rješenje).

Navedenim rješenjem otvoren je stečajni postupak nad stečajnim dužnikom. Točkom II. rješenja je određeno da se imenuje stečajni upravitelj, točkom III. Pobijanog rješenja zaključuje se stečajni postupak nad stečajnim dužnikom te točkom IV. Pobijanog rješenja se određuje da će se nakon pravomoćnosti ovog rješenja dužnik brisati iz sudskog registra.

U skladu sa člankom 378. stavkom 1. Zakon o parničnom postupku, a u vezi sa člankom 10. Stečajnog zakona osoba ovlaštena za zastupanje do otvaranja stečaja i prokurist stečajnog dužnika do otvaranja stečajnog postupka podnose žalbu na rješenje od 12. rujna 2024. Žalba se podnosi iz svih Zakonom dopuštenih razloga.

II. Prvenstveno se ističe da se smatra da činjenično stanje za sada nije potpuno utvrđeno, preuranjeno su u pobijanom rješenju primijenjene citirane odredbe materijalnog prava kao i odredbe postupka.

Primjenjujući odredbe Stečajnog zakona u kojima se provodi skraćeni stečajnog postupak prvostupanjski sud je donio odluku na temelju dostupnih mu činjenica i dokaza.

Međutim, član uprave stečajnog dužnika te prokurist nisu bili upoznati s pozivima suda za dostavom očitovanja iako postoji email adresa koju koriste te su isti i dostupni na svojim adresama.

S druge strane, u skladu sa člankom 11. stavkom 6. Stečajnog zakona u predstečajnom postupku i stečajnom postupku ne može se tražiti povrat u prijašnje stanje, pa je time stečajni dužnik onemogućen u ostvarivanju svojih prava pred Naslovom.

Pravnom raščlambom odredba Stečajnog zakona moguće je utvrditi *ipso lege* da se stečajni postupak provodi radi skupnoga namirenja vjerovnika stečajnoga dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima.

Međutim, žalitelji su podmirili sva dugovanja, ako su postojala, a navedena odlučna činjenica dugovanja na dan otvaranja računa nije posebno utvrđena u Pobijanom rješenju.

Žalitelji ukazuju da pravna sigurnost - zajedno s načelom supremacije prava - podrazumijeva da je pravo stvoreno kako bi se primjenjivalo u praksi na konkretne životne situacije. Iako je apstraktno vrednovanje samog zakonodavstva važno za ostvarenje načela vladavine prava kategoričnost objektivnog prava nikako ne znači da se pravna pravila smiju primjenjivati na konkretne životne situacije nefleksibilno, mehanički i slijepo da postaje nemoguće uvažavati imperativne razumnosti i pravičnosti, ovo sve u situaciji kada dokumentirano javnim ispravama ne postoji dugovanje stečajnog dužnika.

Nesposobnost za plaćanje iz čl. 6. st. 2. t. 1. SZ-a, kada predstavlja stečajni razlog, mora postojati na dan donošenja rješenja o otvaranju stečajnog postupka, a posljednji dokaz o postojanju neizvršenih osnova za plaćanje sastavljen je prije donošenja Pobijanog rješenja, odnosno u trenutku podnošenje zahtjeva FINA-e.

Na dan otvaranja stečaja na račun stečajnog dužnika uplaćen iznos od 950 EUR.

Prilog: *Potvrda plaćanja 950 EUR na dan 12.09.2024.*

Dodatno je na račun Stečajnog dužnika uplaćen iznos od 20 EUR, također 12.09.2024.

Prilog: *Potvrda plaćanja 20 EUR na dan 12.09.2024.*

Navedenim uplatama iznos koji je naveden u Pobijanom rješenju od 912,34 EUR bi bio u cijelosti podmiren.

III. Naknadnom provjerom žalitelji su utvrdili da su inicijalno na računu stečajnog dužnika postojale tri osnove za naplatu, a koje su djelomično naplaćene pa je preuranjeno u Pobijanom rješenju naveden iznos od 912,34 EUR:

1. Predujam za namirenje troškova stečajnog postupka u iznosu od 663,61 EUR;
2. Rješenje o ovrsi OVRV-102/18, ovrhovoditelja Opatija 21 d.o.o. u ukupnom iznosu od 28,54 EUR;
3. Rješenje o ovrsi Up/I-415-02/23-02/196, izdavatelja Općina Matulji, u ukupnom iznosu od 334,06 EUR.

Neovisno o prethodnom plaćanju na račun stečajnog dužnika, žalitelji su platili i dugovanja ovrhovoditeljima te je Općina Matulji FINA-i dostavila Nalog za žurno obustavom ovrhe jer je dugovanje stečajnog dužnika u cijelosti podmireno.

Prilog: *Općina Matulji nalog za obustavom ovrhe od 17.09.2024.*

Trgovačko društvo Opatija 21 d.o.o. je kao ovrhovoditelj dostavilo FINA-i zahtjev za opozivom naplate jer je dugovanje stečajnog dužnika u cijelosti podmireno.

Prilog: *Zahtjev za opozivom naplate od 18.09.2024.*

Moguće je utvrditi, pored činjenice, da su ovrhovoditeljima neposredno namirena potraživanja, da su isti jasno očitovali svoju volju dokumentima dostavljenima FINA-a da se više ne provodi naplata osnova za plaćanje.

Osnova za plaćanje u iznosu od 663, 61 EUR se odnosi na troškove koji nisu niti nastali pa je preuranjeno sud utvrdio da postoji dug stečajnog dužnika (neizvršena osnova za plaćanje) u iznosu od 912,34 EUR.

Ovo sve iz razloga jer je izneđu ostalog, posebnim propisom određeno da FINA ima pravo na naknadu iznosa od 18,58 EUR uvećano za porez na dodanu vrijednost.

Žalitelji upućuju na vrijednu pravnu raščlambu iz rješenja Visokog trgovačkog suda 81 PŽ-176/2024-2 od 16. siječnja 2024.:

„10. S obzirom na ovakve podatke u spisu, a osobito činjenicu da dužnik na dan 15. prosinca 2023. nije bio u blokadi, proizlazi da je dan donošenja pobijanog rješenja bilo

podmireno dugovanje dužnika. S druge strane prvostupanjski sud je donoseći pobijano rješenje zaključio da na strani dužnika postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje ne ispitavši pritom odlučne činjenice, odnosno je li dužnik već tada podmirio dugovanje pa je račun deblokiran. Drugim riječima, prvostupanjski sud nije ispitao odlučne činjenice, odnosno postoji li blokada računa dužnika na dan donošenja pobijanog rješenja i posljedično tome jesu li u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupka u smislu odredbe članka 431. SZ-a.

11. Stoga, proizlazi da prvostupanjski sud nije ocijenio jesu li u trenutku donošenja pobijanog rješenja bile ispunjene zakonske pretpostavke za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupka.

12. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s člankom 10. SZ-a, žalba dužnika je uvažena, pobijana odluka ukinuta i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

13. U ponovnom postupku stečajni sudac će ponovo ispitati jesu li ispunjene sve pretpostavke za istovremeno otvorenje i zaključenje ovog skraćenog stečajnog postupka, te će nakon toga donijeti novu na zakonu osnovano odluku vodeći računa o naprijed navedenom.“

U osobitim okolnostima konkretnog slučaja kada postoje dokazi o plaćanju i podmirenju cjelokupnog dugovanja, potrebno je provjeriti i ispitati jesu li ispunjene sve pretpostavke za istovremeno otvorenje i zaključenje skraćenog stečajnog postupka na dan donošenja Pobijanog rješenja.

Dugogodišnja je praksa Žalbenog suda da treba provjeravati pretpostavke na dan donošenja pobijanog rješenja vidljiva i u rješenju 81 PŽ-4250/2016-2 od 16. lipnja 2016.:

„Slijedom navedenog, u konkretnom slučaju, na dan donošenja pobijanog rješenja nisu bile ispunjene pretpostavke za istovremeno otvaranje i zaključenje stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom jer je račun dužnika deblokiran 25. studenog 2015., odnosno na dan donošenja pobijanog rješenja nije bio ispunjen stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, žalba dužnika je uvažena, pobijana odluka ukinuta i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.“

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, zauzima zakonski i životno opravdano stajalište u rješenju 82 PŽ-1868/2023-2 od 26. travnja 2023.:

„9. Načelno se naglašava se da to što dužnik, u trenutku podnošenja zahtjeva za provedbu skraćenog stečajnog postupka, u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u neprekinutom razdoblju od 120 dana ne znači da navedena činjenica odnosno pretpostavka za provedbu skraćenog stečajnog postupka postoji i u trenutku donošenja (pobijanog) rješenja o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka.

9.1. U tom smislu napominje se da sud, prema odredbi članka 11. stavka 3. SZ-a, po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze. Stoga bi bilo smisljeno i svrsishodno da (je) prvostupanjski sud neposredno prije donošenja rješenja o otvaranju i zaključenju skraćenog stečajnog postupka, ukoliko za to postoje tehnički uvjeti, izvrši(o) uvid u FINA-in Očevidnik redoslijeda osnova za plaćanje, a na što se ukazuje i u žalbi.

10. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.“

Ovo vrijedno i svrsishodno stajalište žalitelji akceptiraju u cijelosti, da su znali za immanentni nastupa stečaja, kao i sada bi prethodno dostavili potvrde i namirili možebitna dugovanja.

Žalbeni sud u rješenju Pž-1568/2023-2 od 26. travnja 2023., zauzima obrazloženi stav:

„Naime, u tijeku prethodnog postupka stečajni sud je u mogućnosti, osim pozivanja osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika na davanje podataka, što je prvostupanjski sud i učinio rješenjem o pokretanju prethodnog postupka, i drugim sredstvima predviđenim odredbama Stečajnog zakona provjeriti stanje dužnikove imovine, odnosno je li ista dostatna za podmirenje troškova prethodnog i stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 132. st. 1. SZ-a. Moguće je imenovati i privremenog stečajnog upravitelja koji će provjeriti između ostalog mogu li se dužnikovom imovinom namiriti troškovi postupka, a valja ukazati i na odredbu čl. 117. st. 6. SZ-a kojom je predviđena mogućnost postupanja u smislu odredba čl. 177., 178. i 180. SZ-a pri pozivanju osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika na davanje podataka koji su odlučni radi ocjene pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka odnosno za otvaranje i istodobno zaključenje stečajnog postupka.“

IV. Stečajni dužnik je za 2023. dostavio izvještaj FINA-i o neaktivnosti jer je član društva, žaliteljica, kao ruska državljanka i osoba starije životne dobi, nije mogla dolaziti u Hrvatsku radi provođenja uobičajenih mjera povezanih sa zakonskim obvezama

kreditnih institucija pa joj je osobni račun zatvoren kojim su podmirivana sredstva stečajnom dužniku.

Međutim, žalitelji su bili preuranjeni u uvjerenju da se svi računi plaćaju, a da je bilo dovoljno dostaviti FINA-i izvještaj o neaktivnosti za 2023.

Vrijedno je za istaknuti da stečajni dužnik posjeduje vrijednu imovinu, a kako je vidljivo iz bilješki za financijske izvještaje za 2022. godinu.

Prilog: Bilješke uz temeljna financijska izvješća na dan 31.12.2022.

Između ostalog na stranici 2. bilješki je vidljivo da se imovina stečajnog dužnika sastoji od nekretnine stana čiji se vlasnički list dostavlja u prilogu ove žalbe, čija vrijednost premašuje vrijednost tražbina, koje su kako je već dokumentirano podmirene, a dodatan iznos sredstava je uplaćen na račun stečajnog dužnika.

Prilog: vlasnički list

V. Da je stečajni dužnik imao priliku prethodno dostaviti popis dugotrajne imovine, te popis novčanih i nenovčanih tražbina, Sud bi uvidio da stečajni dužnik ima dostatnu imovinu za namirenje svih dugovanja kao i volju člana stečajnog dužnika za namirenjem eventualnih dugovanja.

S obzirom na navedeno, Sud je u prethodnom postupku mogao u skladu sa člankom 125. Stečajnog zakona odrediti ispitivanje gospodarsko-financijskoga stanja dužnika, a budući da je vidljivo da stečajni dužnik ima imovinu. Slijedom navedenog, ukazuje se da je to svrsishodna mogućnost Suda da odredi vještaka koji bi ispitao je li dužnik nesposoban za plaćanje ili prezadužen.

Isto tako obzirom na eventualno proturječje između isprava u spisu ako nije moguće nedvojbeno utvrditi stanje imovine dužnika i mogućnost da se imovinom dužnika pokriju troškovi stečajnog postupka, Sud je imao ovlast imenovati privremenog stečajnog upravitelja čija bi bila dužnost ispitati postoje li pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka u smislu članka 118. Stečajnog Zakona ili kontaktirati stečajnog dužnika na mail javno dostupan na stranicama sudskog registra.

Žalitelji primjerice upućuju na odluku Europskog suda za ljudska prava, zahtjev HYETT PERGER CVITANOVIĆ v. CROATIA, broj 57743/19, presuda od 9. srpnja 2024.:

„26. The general concept of a fair trial, encompassing the fundamental principle that proceedings should be adversarial, requires that the person against whom proceedings

have been initiated should be informed of this fact. If court documents are not duly served on the litigants, they might be prevented from defending themselves in the proceedings (see *Gankin and Others v. Russia* (nos. 2430/06, 1454/08, 11670/10 and 12938/12, § 28, 31 May 2016). Domestic courts are therefore required to make reasonable efforts to summon parties to judicial proceedings (*ibid.*, § 27).

27. In the cases concerning civil proceedings in absentia the Court must verify: (i) whether the authorities were diligent in informing the applicants of the proceedings, and whether the applicants could be considered to have waived their right to appear before the courts and to defend themselves; and (ii) whether domestic law provided the applicants with the appropriate means to secure a fresh adversarial hearing, once they had learnt of the judgments against them (see *Bartaia v. Georgia*, no. 10978/06, § 29, 26 July 2018 and the cases cited therein).

28. The Court further notes that under Croatian law (section 148 of the Civil Procedure Act) in the event that the party cannot find out the address of the person to whom the court summons should be served, the court has to try to obtain that information from the relevant authorities or in some other way.

29. In the present case the attempt of the first-instance court to serve the statement of claim at the applicant's address in Australia failed and the summons was returned with the indication that she was no longer at that address (see paragraph 3 above). However, at the hearings of 23 May and 17 September 2014 the plaintiff provided the court with two documents in which the applicant's e-mail address was clearly indicated and which she had used to communicate with the Croatian Bar Association (see paragraphs 6-8 above).

30. The Court considers that in those circumstances and given the importance of the principle of adversarial hearing, due diligence would have required the first-instance court to use that e-mail address to try to inform the applicant of the proceedings against her (even though under Croatian law that was not an official way of serving court summons at the time), to obtain her postal address via e-mail for the purposes of serving the statement of claim, or, at least, suggest to the guardian ad litem to do so.

31. In view of this, the Court finds that the first-instance court did not make reasonable efforts to inform the applicant of the proceedings in question, and thus did not act diligently in that regard (see paragraphs 26-27 above).

32. It is clear that the applicant did not waive her right to participate in the proceedings, and that her attempt to obtain a fresh hearing by lodging a request for reopening of the case failed (see paragraphs 12-15 and 27 above).

33. The foregoing considerations are sufficient to enable the Court to conclude that there has been a violation of Article 6 § 1 of the Convention in the present case."

Navedeni odlomci u prijevodu žalitelja glase:

„26. Opći koncept poštenog suđenja, koji obuhvaća temeljno načelo kontradiktornosti postupka, nalaže da osoba protiv koje je pokrenut postupak mora biti upoznata s tom činjenicom. Ako sudski dokumenti nisu propisno uručeni strankama u parnici, mogli bi biti spriječeni da se brane u postupku (vidi *Gankin i drugi protiv Rusije* (br. 2430/06, 1454/08,

11670/10 i 12938/12, § 28), 31. svibnja 2016.). Stoga se od domaćih sudova zahtijeva da ulože razumne napore da pozovu stranke u sudski postupak (ibid., § 27).

27. U slučajevima koji se tiču građanskih postupaka u odsutnosti, Sud mora provjeriti: (i) jesu li vlasti bile revne u obavješćavanju podnositelja zahtjeva o postupku i može li se smatrati da su se podnositelji zahtjeva odrekli svog prava da se pojave pred sudovima i da braniti se; i (ii) je li domaće pravo podnositeljima zahtjeva pružilo odgovarajuća sredstva za osiguranje novog kontradiktornog saslušanja, nakon što su saznali za presude protiv njih (vidi Bartaia protiv Gruzije, br. 10978/06, stavak 29, 26. srpnja 2018. i slučajeve koji su tamo navedeni).

28. Sud nadalje primjećuje da prema hrvatskim zakonima (članak 148. Zakona o parničnom postupku) u slučaju da stranka ne može saznati adresu osobe kojoj treba uručiti sudski poziv, sud mora pokušati to ishoditi. informacije od nadležnih tijela ili na neki drugi način.

29. U ovom predmetu pokušaj prvostupanjskog suda da dostavi tužbeni zahtjev na adresu podnositeljice u Australiji nije uspio i poziv je vraćen s naznakom da se ona više ne nalazi na toj adresi (vidi prethodni stavak 3.). Međutim, na ročištima od 23. svibnja i 17. rujna 2014. tužiteljica je sudu dostavila dva dokumenta u kojima je jasno naznačena adresa elektroničke pošte podnositeljice, a koju je ona koristila za komunikaciju s Hrvatskom odvjetničkom komorom (vidi stavke 6.-8. ove presude).).

30. Sud smatra da bi u tim okolnostima i s obzirom na važnost načela kontradiktornosti, dužna pažnja zahtijevala da prvostupanjski sud upotrijebi tu adresu e-pošte kako bi pokušao obavijestiti podnositeljicu zahtjeva o postupku protiv nje (čak i iako prema hrvatskim zakonima to tada nije bio službeni način dostave sudskih poziva), e-mailom dobiti njezinu poštansku adresu za potrebe dostave tužbe ili, barem, sugerirati skrbniku ad litem da učini tako.

31. S obzirom na to, Sud nalazi da prvostupanjski sud nije uložio razumne napore da obavijesti podnositelja zahtjeva o predmetnom postupku, te stoga u tom pogledu nije postupio revno (vidi prethodne stavke 26.-27.).

32. Jasno je da se podnositeljica zahtjeva nije odrekla prava na sudjelovanje u postupku i da je njezin pokušaj da dobije novo ročište podnošenjem zahtjeva za ponavljanje predmeta propao (vidi stavke 12-15 i 27 gore).

33. Prethodna razmatranja dovoljna su da omoguće Sudu da zaključi da je u ovom predmetu došlo do povrede članka 6. stavka 1. Konvencije.“

Sličan, obrazloženi stav zauzima i Žalbeni sud u rješenju PŽ-1568/2023-2 od 26. travnja 2023.,:

„Naime, u tijeku prethodnog postupka stečajni sud je u mogućnosti, osim pozivanja osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika na davanje podataka, što je prvostupanjski sud i učinio rješenjem o pokretanju prethodnog postupka, i drugim sredstvima predviđenim odredbama Stečajnog zakona provjeriti stanje dužnikove imovine, odnosno je li ista dostatna za podmirenje troškova prethodnog i stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 132. st. 1. SZ-a. Moguće je imenovati i privremenog stečajnog upravitelja koji će provjeriti između ostalog mogu li se dužnikovom

imovinom namiriti troškovi postupka, a valja ukazati i na odredbu čl. 117. st. 6. SZ-a kojom je predviđena mogućnost postupanja u smislu odredba čl. 177., 178. i 180. SZ-a pri pozivanju osoba ovlaštenih za zastupanje dužnika na davanje podataka koji su odlučni radi ocjene pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka odnosno za otvaranje i istodobno zaključenje stečajnog postupka.“

Prvostupanjski sud kao žalbeni sud u smislu članka 436 stavka 2. Stečajnog zakona također, uvažavajući i načalo iz stavka 11. stavka 3. Stečajnog zakona primjećuje primjenu Uredbe (EU) 2020/1784 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena)

„U ovom predmetu, s obzirom na to da je postupak pokrenut 17. siječnja 2022., primjenjuje se i Uredba (EU) 2020/1784 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2020. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim stvarima (dostava pismena) (preinaka), koja u točki (34) sadržajno propisuje isto što i točke (17) i (18) Uredbe br. 1393/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. studenoga 2007., tj. da bi se svakoj osobi zainteresiranoj za sudski postupak trebalo omogućiti obavljanje dostave pismena izravno od strane pravosudnih službenika, državnih službenika ili drugih nadležnih osoba države članice primateljice kad je takva izravna dostava dozvoljena u skladu s propisima te države članice. U točki (33) spomenute Uredbe (EU) 2020/1784 navedeno je i da bi se adresatu pismena trebala moći dostaviti elektroničkim putem bez upotrebe kvalificiranih usluga elektroničke preporučene dostave u smislu Uredbe (EU) br. 910/2014, pod uvjetom da je adresat dao izričitu prethodnu suglasnost sudu ili tijelu pred kojim je pokrenut postupak ili stranci odgovornoj za dostavu u tom postupku za slanje e-pošte na određenu e-adresu u okviru tog postupka te pod uvjetom da se od adresata primi dokaz o primitku pismena. Adresat bi trebao potvrditi primitak pismena potpisom i slanjem potvrde o primitku ili slanjem povratne e-poruke s e-adrese koju je dao za dostavu. Prema ocjeni ovog suda, zastupnici po zakonu stečajnog dužnika do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka su osobe zainteresirane za ishod sudskog postupka, pa im je, s obzirom na okolnosti konkretnog slučaja na koje ukazuju u žalbi (prebivalište u Sloveniji kao članici EU i elektronička pošta koji su upisani u sudski registar), neovisno o hrvatskim propisima o dostavi pismena u skraćenom stečajnom postupku, bilo moguće rješenje o otvaranju i istovremenom zaključenju stečajnog postupka dostaviti i na neki od načina koje navodi u žalbi. Propuštanje prvostupanjskog suda da dostavi oglas (kojim su pozvane osobe ovlaštene za zastupanje dužnika po zakonu dostaviti javnobilježnički ovjereni popis imovine i obveza dužnika na propisanom obrascu, sukladno čl. 13., 17., i 430. Stečajnog zakona (dalje: SZ; objavljen u NN 71/15, 104/17), te su pozvani dužnikovi vjerovnici sukladno čl. 430. i 431 SZ-a, predložiti otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, te

predujmiti sredstva za namirenje troška postupka, uz upozorenje na pravne posljedice nepodnošenja istoga) i pobijano rješenje na taj način ima za posljedicu neurednu dostavu navedenog oglasa i pobijanog rješenja ovog suda. Zbog toga se i ne može smatrati da je predmetna žalba izjavljena nepravodobno. Također, zbog opisane neuredne dostave navedenog oglasa, nisu ispunjeni zakonski uvjeti za donošenje pobijanog rješenja iz članka 428., 430. i 431. SZ-a.“

VI. Opreza radi Žalitelji navode da u Pobijanom rješenju kada je Sud pozivao vjerovnike da ako u roku od 45 dana nijedan vjerovnik ne predloži otvaranje stečajnoga postupka i ne predujmi sredstva za namirenje troškova postupka, smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje nije valjano upozorio vjerovnike da se iznos predujma sredstava može i naknadno odrediti, odnosno nije precizirao koliki iznos sredstava je potreban za nastavak postupka, uslijed navedenog nije bilo moguće donijeti Pobijano rješenje te se isto ne može ispitati. Ako nisu ispunjene pretpostavke za istodobno otvaranje i zaključenje skraćenoga stečajnog postupka u smislu odredbe čl. 431. ovog Zakona, sud će obustaviti skraćeni stečajni postupak i odgovarajućom primjenom općih odredbi stečajnoga postupka ovoga Zakona donijeti rješenje o pokretanju prethodnoga postupka odnosno otvaranju stečajnoga postupka (čl. 433. SZ-a).

VII. Žalitelj dodatno ukazuju na odredbe članka 132. Stečajnog zakona koje se primjenjuju na temelju odredaba članka 431 stavka 2. SZ-a. Odnosno, odredbom članka 132. stavka 1. SZ-a propisano je da, ako prije otvaranja stečajnog postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova tog postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka u roku od 15 dana uplatiti predujam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka. Ako navedene osobe ne predujme zatraženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka (stavak 2.).

Činjenica ima li dužnik imovinu koja bi ušla u stečajnu masu, barem u visini troškova stečajnog postupka, utječe na to hoće li stečajni sud donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka na temelju odredbe članka 128. SZ-a i nakon toga provesti stečajni postupak, koji će se opet okončati donošenjem rješenja o zaključenju stečajnog postupka, ili će pak, istovremeno s rješenjem o otvaranju stečajnog postupka donijeti i rješenje o zaključenju tog postupka na temelju odredbe članka 132. SZ-a, zbog toga što imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti.

U skladu s navedenim, prije donošenja rješenja u smislu članka 132. stavka 1. SZ-a, sud bi je trebao po službenoj dužnosti trebao utvrditi činjenicu da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu je dovoljna ni za namirenje troškova postupka ili te nije neznatne vrijednosti jer tako proizlazi iz odredbe članka 11. stavka 3. SZ-a, kojom je propisano da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze. U konkretnom slučaju navedena činjenica nije utvrđena.

ludēq a quo je u konkretnom slučaju imao na raspolaganju i mogućnost imenovanja privremenog stečajnog upravitelja u smislu odredbe članka 115. stavka 2. SZ-a po službenoj dužnosti, kako bi mogao ispitati mogu li se imovinom dužnika namiriti troškovi postupka (članak 119. stavak 2. točka 3. SZ-a).

Slijedom navedenog, žalitelji osporavaju Pobijano rješenje i postupanje u skladu s navedenim odredbama Stečajnog zakona jer Sud nije ispitao tu odlučnu činjenicu, odnosno je li imovina dužnika dovoljna za namirenje troškova stečajnog postupka, a niti se ta činjenica može utvrditi uvidom u stanje spisa.

Naime, tu odlučnu činjenicu sud je mogao utvrditi koristeći se svojim ovlaštenjem iz odredbe članka 11. SZ-a bio dužan podatke o dužnikovoj imovini utvrditi uvidom u javno dostupne evidencije (zemljišne knjige i sl.) i zatražiti podatke o imovini od nadležnih tijela te tako na nedvojben način utvrditi ima li dužnik imovinu, uz što je mogao iskoristiti i mogućnost imenovanja privremenog stečajnog upravitelja u smislu odredbe članka 115. stavka 2. SZ-a.

Žalbeni sud dosljedan je u ovom stavu i u rješenjima PŽ-688/2023-2 od 22. veljače 2023., 75 PŽ-2239/2019-2 od 9. travnja 2019. te 24 PŽ-5364/2017-2 od 6. rujna 2017.

VIII. Slijedom svega navedenog predlaže se da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske usvoji žalbu kao osnovanu i ukine rješenje prvostupanjskog suda te ga vrati ga na ponovni postupak.

Žalitelji p.p.
odvjetnik
IVAN VUČIČEVIĆ
Pula, Mletačka 12